

Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt. Mert azt, hogy ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd, és minden más parancsolatot ez az ige foglalja össze: "Szeresd felebarátodat, mint magadat." A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése.

Kedves Testvéreim! A mai istentiszteleten a szeretetről hallunk, erre vezet most a Biblia bennünket. A magyar szeretet kifejezésünk egészen mást jelentett régen, mint ma. A „szer” ősgyök az egyesülést, kapcsolatot jelentette. Ennek megváltozott formája a szeretet kifejezés, ami így szoros köteléket jelent ember és ember között. Nem találunk benne sem csalódást, sem fájdalmas búcsút. Nem találunk benne elválást, sem elhidegült barátságokat, összeveszést és kibékülést sem. A szeretet így módon nem érzéseket jelöl első renden, hanem döntést. Négy dolgot akar a szívünkre helyezni ma az Úr ígében keresztül.

A szeretet az önzés ellentéte. Az önző ember képtelen szeretni.

Először azt, hogy a szeretet az önzés ellentéte. Mit látunk a Szentírásban? Az ókor embere alapvetően közösségben élt. Nem volt számára különbség én és mi között. Egyszerűen a Biblia embere a közösség részeként tekintett önmagára. Ha az ember élete volt a tét, aligha lehetett önzővé, aligha imádhatta önmagát. Nagyon eltávolodtunk már ettől. Ma inkább a magányosok korát éljük. Az ókor emberének a hazája elhagyása egyet jelentett az öngyilkossággal. Otthon nélkül még az ember boldogult valahogy, ha voltak mellette rokonok. De egymagában, család és szerettek nélkül lehetetlen volt túlélnie.

Mai gondolkozásunkban az egyénnek hatalmas szerepe lett. Ma már az önzést az ember kisgyermekként elsajátítja. Minden onnan kezdődik, hogy „jobban szeretem önmagam a családomnál”. Az ember egymaga megkaphat mindent, még társra, családra sincs szüksége. Már a kamasz fiatalok messzire kerülnek szeretteiktől. Folyton cserélgetve barátait, családon kívülre kerülnek. Pláne ott, ahol már a szülők sincsenek együtt. Fájdalmas tapasztalat, hogy már a családokban sincs összetartás. A mai ember tehát önmaga körül forog. Gondolatai, szavai magát dicsőítik. C.S. Lewis úgy ír erről a „szeretetről”, mint ami inkább gyűlöletet jelent. Mert ha önző vagyok, képtelen vagyok másokat szeretni. De ha másokat nem tudok szeretni, úgy senkit sem szerethetek igazán. Mert az önző ember képtelen szeretni.

Van mit tanulnunk a Szentírásból. Az a fajta szeretet, amiben Pál apostol felnőtt, már tőlünk hatalmas távolságra került. A „közösség” helyére „önzés”, a „mi” helyére „én” került. Ne önző módon éljünk hát, hanem helyezzük mások érdekét a sajátunk elé. Hogyan lehetnénk keresztyének szeretetteljes közösségben egymással, ha családjainkban sem a

szeretet léggömb az Úr? Ne azért keressük az Istent, hogy ezzel lelkünket nyugtassuk meg. Mert az önző énünknek meg kell halnia ahhoz, hogy valami új születhessen.

A szeretet nem egyenlő a jószándékkal. Az igazi szeretet a gyakorlatban valósul meg.

Másodszor azt akarja az Úr a szívünkre helyezni, hogy a szeretet gyakorlatias. Ha közelebbről megnézzük Pál szavait, láthatjuk, hogy a tízparancsolat verseit sorolja. Valóságos, megfogható, tapasztalható dolgokról szól a második kőtábla parancsolatgyűjteménye: „ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd”.

A héberek ugyanis gyakorlatias módon gondolkoztak. A szeretet számukra azt jelentette, hogy nem teszek rosszat a másikkal. Sőt, máshol úgy olvassuk, hogy aki tehetné a jót, de nem teszi, bűne annak.

Talán ismeritek azt a mondást, hogy „a pokolra vezető út jószándékkal van kikövezve”. Erről a gondolkozásmódról árulkodik Pál leírása is. Mert a jószándék csak akkor jelent igazi szeretetet, ha valóban jót tesz. Honnan tudom meg, mi a jó a másiknak? Tapasztalatok útján. Nem az az igazi karácsonyi ajándék, amit az ember magának is megvenne. Az igazi ajándék az, ha tudjuk, hogy a másiknak valóban mire van szüksége. Hát a szeretet is így működik. Jót tesz, a valóságban segíti a másikat. Nem csupán a jószándékot jelenti. Mert még ha a szándékunk jó is, végül lehet, hogy pont az ellenkezőjét érjük el vele. Mert valóban, mennyivel jobb az az ajándék, amit az ember aztán napi rendszerességgel használ.

A szeretet tehát a gyakorlatban valósul meg. Példát vehetünk a pünkösd után megtért emberekről, az első keresztyén gyülekezetről. Nem azt várja tőlünk az Úr, hogy adjuk el mindenünket, sem azt, hogy ne járjunk be dolgozni munkahelyünkre, vagy hogy ne törődjünk a családdal. Sokkal inkább azt, hogy az adandó alkalmakat ragadjuk meg, amikor jót tehetünk. Persze ehhez nyitott szemekre volna szükség. Mert csukott szemmel az ember képtelen észrevenni, ha a házastársa boldogtalanná vált. Önző életmóddal nem láthatjuk meg barátaink terheit. Ne várjuk, hogy valaki azt mondja nekünk, gyere el hozzám, mert magányos vagyok. Inkább keressük az alkalmat, amikor jót tehetünk másokkal.

A szeretet igaz és őszinte.

Harmadszor a Szentírás szembesít bennünket: a szeretet egyszerre igaz és őszinte. Az Úr Isten, amikor Fiát áldozta fel a kereszten, azzal mutatta meg, hogy milyen is az igazi szeretet. Mert megtehetette volna, hogy igazságát semmibe véve megbocsát. De az ő igazsága azt kívánja, hogy a bűnt, melyet az ember elkövetett, büntetés kövesse. Mert az igazság és a

szereket egymást erősítve jelennek meg Istennél. E kettő elválaszthatatlan, egymással szemben pedig kijátszhatatlan. Fiának meg kellett halnia, hogy mi bűnbocsánatot nyerjünk.

A szeretet így lehet a törvény betöltése. Isten így egyszerre igaz és szerető. Egyszerre őszinte és szeretetteljes. Milyen nehéz is ennek betartása. Emberként sok olyan helyzetben találhatjuk magunkat a bűn elhajlása miatt, amikor e kettő egymással nem egyeztethető össze. A Szentírásban is találunk erre példát. Ezekben a hetekben Sámuel első könyvét olvassuk napról napra. A 14. fejezetben olvastuk, hogy Saúl halállal fenyegette meg azt, aki a harc közben ételt vesz magához. Szerencsétlenségére fia, Jonathán ezt nem hallotta, és mézet evett. Később kiderült az igazság, és Saúlnak ki kellett volna végeztetnie a fiát. A nép azonban közbeszólt. Saúl elbizakodottsága majdnem fia életébe került.

Vajon az őszinteség mindig egyet jelent a szeretettel? Mert az igazság kimondása lehet fájdalmas, sőt olykor családokat szakíthat szét. Mégis azt kell mondanunk, hogy az őszinteség a szeretet eszköze. Ha azonban a szeretet megfogyatkozik, akkor a hazugságok beláthatatlan károkat okoznak. Abban a családban, ahol valaki alkoholfüggővé válik, gyakran lesz úrrá az eltitkolás lelkiülete. Szörnyű módon a jószándékú takargatás lesz az alkoholista ember halálos ítélete. Mert ahol nem beszélnek a bűnökről, ott a gyógyulás válik lehetetlenné.

A szeretet Istentől származik.

Negyedszer pedig, a Szentírásból megláthatjuk, hogy a szeretet Istentől származik. Beszéltünk arról, hogy a szeretet döntést jelent. Szövetséget, mely az előrejutást, életben maradást jelentette. Arról azonban nem esett szó, hogy a szövetség első renden Isten és ember között kötött. Ennek a szövetségnek az alapja pedig a törvény volt. Isten kijelentette akaratát az embereknek, akik ez alapján éltek. Isten az ember szövetségstársa lett.

De a lényeges itt az, hogy a szövetség nem Isten érdeke volt. Neki ugyanis nincs szüksége ránk. De az ő akarata nekünk megváltást hozott. Ez a szeretet valóban jót akar nekünk anélkül, hogy bármi hasznót remélne belőle. Ez a szeretet igazságos, mert a törvényben pontosan megfogalmazza, amit tőlünk vár. Nem kertel, nem hazug, hanem egyenes és igaz. Ez az a szeretet, amiről példát vehetünk. Mert Isten szövetségstársaiként arra hív minket, hogy betöltsük az ő akaratát. Keressük a közösség minden lehetőségét, hogy egymás hite által épülhessünk. Milyen közösség az, ami csak a legszükségesebb időben találkozik? Isten szövetséget kötött velünk, és ez egész életünkre szól.

Isten számunkra jót készített. Szövetségében önmagát áldozta fel, így nekünk örök életet ajándékoz. Nem csak ebben az életben tesz jót velünk, hanem a végeredmény is jó lesz. Mert mindennek a mi üdvösségünkre kell szolgálnia. Biztosít bennünket az örök élet felől, hogy szív szerint egyedül az ő dicsőségére éljünk.

Összefoglalás

A szeretet tehát az önzés ellentéte. Vetközzük hát le önző gondolatainkat. Ne magunknak éljünk. Mert az ember közösség nélkül magányossá válik.

A szeretet gyakorlatias. Szeretettel lássuk meg a másik szenvedését, hogy biztosan tudjuk, mit kell tennünk. Sosem felületes, mindig tudja, a másiknak mire van szüksége. Az a jó ajándék, ami valóban hasznossá válik. Az az igazi szeretet, ami végeredményében jót hoz mások számára.

A szeretet őszinte és szeretetteljes. Mert az Úr azt várja tőlünk, hogy egymás segítőtársai legyünk. Úgy szeressük egymást, ahogyan Krisztus szeret minket. Önfeláldozóan, nem a magunk hasznát keresve.

Mert a szeretet Isten ajándéka. Ahogyan küldetésnyilatkozatunkban megfogalmaztuk: alkossunk szeretetteljes közösséget Isten dicsőségére. Adja az Úr, hogy így legyen: ámen.

Kádár Tamás György